

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num. 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Ouba Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LO PESCADOR DE CANYA.

I.

Ja tenim al senyor Vila de bon matí aquí instalat, atentament dedicat á la pesca de l'anguila.

Va fer promesa á la Paula de durli peix, molt ó poch, y l'home s'está al seu lloch per complirli la paraula.

II.

Lo sol crema y mortifica; son las tres; tot es quietut: la canya no s'ha mogut, lo qu'es per ara... no pica.

Ell ferm en sa conseqüencia: quan lo sol vagi morint, lo peix anirà sortint; aixó vol molta paciència.

III.

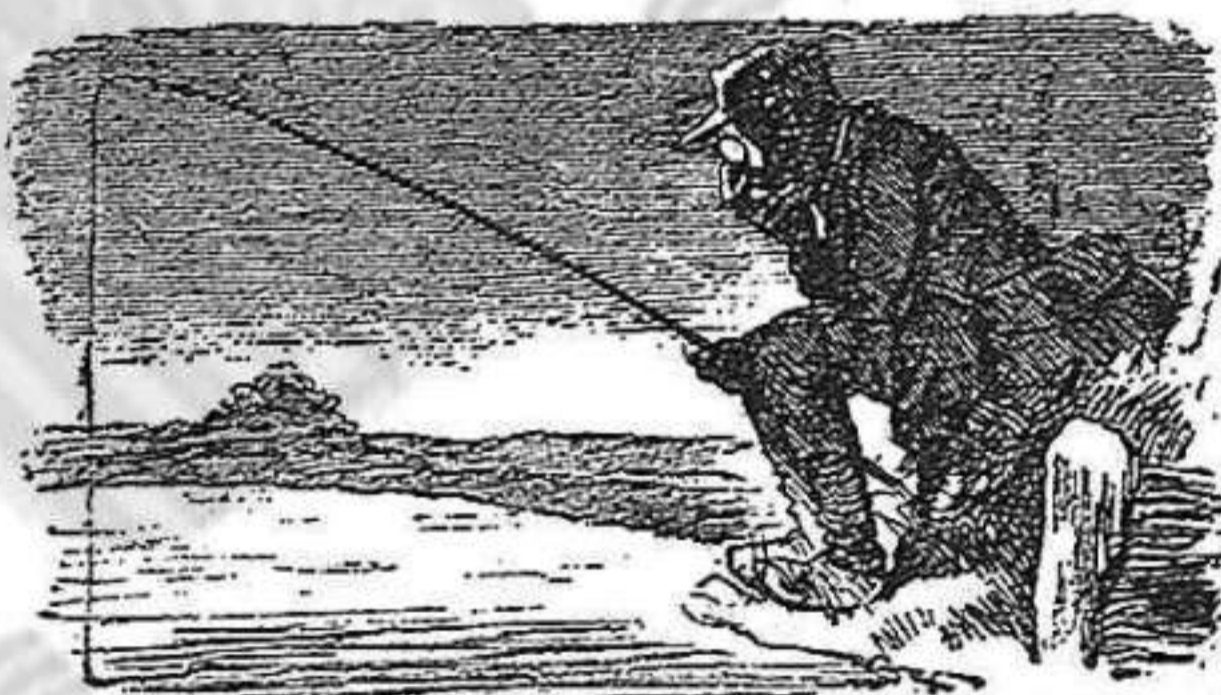
La nit s'exten silenciosa, la mar se gronxa tranqui a y aquí s'está l'home Vila impávit com si tal cosa. Ni un mal burret ha pescat, però l'home es decidit

y aguanta tota la nit sério y ferm com un soldat.

IV.

Tocan las dugas... las tres; lo bon pescador no s'cansa; plé d'encisera esperança espera qu'espera... y res.

L'alba desparrama al fi los respandors matinals. ¡Vintitres horas mortals que l'home Vila es aquí!

V.

Es ja precis torná á casa, mes ¿qué dirá la senyora sense peix y á n'aquesta hora? Res, l'hi dirá qu'es un ase.

Lo senyor Vila ha trobat un recurs... ¡qué picardia! Entra á la pescatería compra un llus... y está salvat.

C. GUMÁ.

PER CATALUNYA Y PER ESPANYA.

A llibertat es bona, es molt bona; pero necessita menjar-se, com tots los plats exquisits, ab una mica de pá.

Es necessari que hi haja treball, que hi haja riquesa.

La nació que no treballa es com l'home que está en vaga; s'empobreix.

Per viure s'ha de consumir, per consumir s'ha de produhir; per produhir...

Vaja, Srs. libre-cambistas: dels discursos que fan vostés en lo Teatro Real de Madrit no se'n pot tirar cap tros á l'olla. Son bonichs, son elegants, hi ha molta poesia, molta imaginació, molta afluencia de paraulas; pero tretas las esclofollas no'n queda sino molt poca cosa.

En los uns no s'hi veu més que una tendencia, la d'enviar ví á Inglaterra y la de demanar á Inglaterra que 'ns envihi géneros de llana y mesclas.

D'aquesta manera 's tancarán las fábricas, y als obrers que 's quedessin en la miseria, no 'ls restaria ni l'consol d'ofegar las sévas penas ab un trago de ví.

Los altres parlan del egoisme catalá, de l'exploació de Catalunya, dels abusos que 's cometen en la nostra terra.

A tots los espanyols, enemichs de Catalunya, jo no puch respondre'ls ab un crit d'odi, sino ab un bon desitj.

Que tots los espanyols procurin imitarla.

Es precis fer llum, molta llum, y la llum no 's fá pas donant crits de guerra, sino reflexionant, enrahonant tranquilment.

Catalunya vol la protecció no per ella sola, sino per tot Espanya: la vol pèl treball de tota la nació, perque aquí que tenim mals governs, mala administració, malas comunicacions: aquí que apénas hi ha canals de regar; aquí que 'ls transports son difícils y cars; aquí que las contribucions son crescudas més qu'en lloch més del mon, ni en industria, ni en agricultura, ni en comers podém combatre, ab nacions més adelantadas, baix pena de la vida.

Aixó es una observació de sentit comú. Es precis donchs que 'ns defensém. ¿Y qué demaném á Catalunya sino la defensa del treball y de la producció en tot Espanya? ¿Qué demaném sino que pugui viure l'industrial

El pagés d'aquí y de tot arreu, protegintse l'un a l'altre contra las invasions estrangeras?

Hi hagué un temps en que l'un poble conquistava a l'altre per medi de las armas.

Llavors los espanyols sabiam ser lo poble més resistent del mon. L' amor a l' independència nacional nos feya fer miracles.

Y encare are dihem:—Qui vulga res, que vinga. Ja venen.

No portan canons, ni fusells: portan productos elaborats, portan productos agricolas. Portan géneros de llana, de seda, de cotó, y portan blat, ordí, monjetas, etc., etc.

Tenen més medis de produhirho y 'ns ho ofereixen més barato. La baratura 'ns atréu, ho comprém, y com que 'ls productors d' Espanya no poden competir, en un moment l' agricultura y l' industria quedan reduhidas á la miseria.

Vens aquí la conquesta d' Espanya feta per l' extranger, sense tirar un tiro.

No 'ns destrueix ab la pólvora, 'ns destrueix ab la fam, y sense perill per ell. Es un tret segur. Hem de capitular sense resistencia.

No hi ha cap nació del mon, que sent débil com es la nostra, s' haja atrevit á barallarse ab las fortas.

Aixó no més ho feya D. Quijote de la Mancha, pero l' temps de D. Quijote ha passat ja fa més de 300 anys.

Alló de desfercer entuerros y rebre castanyas continuament, es impropí del sigle del vapor y de l' electricitat, y es estrany que una gent que vol passar plessa d' adelantada, s' haja quedat tant endarrerida.

Catalunya dona avuy un crit d' alerta á Espanya, y no dupta un moment de qu' Espanya l' hi respondrà.

Catalunya no es, no ha sigut may egoista. En todas las ocasions en que Espanya ha estat compromesa ha donat la seva sanch y 'ls seus caudals per l' honra de la nació.

Si un catalá ha sortit del seu país y ha anat á Andalusia, á Castilla, ahont siga, ab ell hi ha anat l' esperit d' empresa, tot en benefici de las provincias que l' hi han donat acullida.

Ab capitals catalans s' ha fet fá poch lo ferrocarril de Orense.

Ab capitals catalans se fará una red de ferrocarrils á Navarra y un carril directe de Madrid á Barcelona, portant la riquesa y 'l benestar á las comarcas del Baix Aragó.

Es á dir, lo nostre esperit es l' esperit del sigle: es l' esperit del treball, es l' esperit d' empresa.

Es dolent, per ventura, l' esperit del sigle?

L' afany de treballar ¿es un delictes? ¿es un crim?

Avuy demaném protecció, no per creixe nosaltres y deixar petilas á las demés provincias: sino per creixe tots plegats, per desarrollarnos tots á l' hora, per contribuir tots junts á la grandesa y á la llibertat de la pátria.

La llibertat sense pá, es impossible, porque sense pá fins la vida ho es.

QUESTIONS electorals:
Alguns conservadors treballan com uns desesperats porque en las nés próximas eleccions los nominarin pares de la pátria.
Pero n' hi ha d' altres que creuen que la pátria seria molt tonta si tornava á elegirlos.

Ells mateixos se donan.
Pensan: l' hém empobrida tant á la pobra que no 'ns hi podem presentar al davant.

Entre 'ls que més s' agitan s' hi conta en Romero Robledo.

No fatta qui créu que aquest home que l' altra vegada vá tenir 60 mil vots per acumulació, aquest cop no tindrà 'ls necessaris per asseure's al Congrés.

Pobre gall de Antequera!
Seria molt bonich que 'l deixessin sense una ploma.

L' Administració económica 's queixa de que 'ls estanchs fassan tria del tabaco y venguin lo car més bó que 'l dolent.

De manera que segons confessió de la mateixa secció d' estançadas, una part del tabaco que 's vén es deteriorat.

La manera de que 'ls estanquers no fessin tria fora que la fes la mateixa administració, tornant lo tabaco dolent als contractistas de las fábricas.
Aixís s' evitaria una immoralitat y molts morts per envenenament.

Sembla que á Portugal hi ha agitació en sentit republicá.

Tot vé de un tractat celebrat ab los inglesos. Per haver anat lo fill de Napoleon ab los inglesos, los zulus ván matarlo, y la República vá assegurar-se á Fransa.

Per haver fet un tractat ab Inglaterra, potser neixi la república á Portugal.

També dihen que nosaltres no sé qué ab los inglesos.

Ja cal que mirin ahont posan lo péu.

Un càlcul fet pel Sr. Roca y Galés en lo meeting proteccionista del dilluns passat.

Per demostrar lo injusta qu' es la guerra que 's fá á la industria fabril de Catalunya, va dir:

«Suposém que per terme mitj un treballador del camp guanya 2 pessetas diarias y treballa 300 dias á l' any. Al cap de l' any té 600 pessetas.

»Ab aquestas 600 pessetas ha de pagar lloguer y ha de menjar: aixís, donchs, de aquestas 600 pessetas suposém que 'n destina 'l déu per cent á vestir-se y calarse y tindrem que gasta per aixó 60 pessetas.

»D' aquestas 60 destinémne 20 á calarse y á hetxurás, y n' hi quedarán 40 per comprar géneros y vestir-se.

»Es aixís que 's demana una rebaixa de un 10 per cent en l' introducció dels géneros ¿quánt haurá estoviat l' obrer del camp al cap de l' any? »Quatre pessetas.

»Es á dir que per quatre pessetas se mata l' industria nacional y 's deixan á milers de familias á la miseria.

»Pero no es aixó sols.

»Si 's fá rebaixa pels géneros, s' haurá de fer rebaixa pels blats. Lo blat espanyol tindrà una pérdua grossa: los jornals del treballador del camp baixarán, y vels 'hi aquí com per anar á estoviar 4 pessetas, potser n' arribi á perdre 40.»

Lo càlcul del inteligent obrer catalá es de aquells que no tenen retop.

Interrogatori del nihilista Russakoff:

Lo jutje d' instrucció:—¿Quán vá ser que 'us resolguereu á atentar contra la vida del Czar?

Russakoff—Feya com una senmana que vaig trobar á un condeixible, 'l qual vá ordenarme que tirs la bomba contra l' emperador.

J.—¿Cóm se diu aquest condeixible?

R.—No puch dirho; y es inútil que insistiu: no 'u diré en cap de las maneras.

J.—¿Erau l' únich encarregat de cometre l' atentat?

R.—No, sabia que altres, tal com vá succehir, m' ajudarian.

J.—¿Los coneixiau?

R.—No.

J.—¿Quí vá indicavros l' hora y 'l siti per ahont devia passar l' emperador?

R.—Ningú: 'm passejava pel Canal Catarina y per las parellas de policia vaig compendre 'l camí que portaria 'l Czar.

J.—¿De hont provenia la bomba de que váreu servirvos?

R.—Minuts avants vaig trobar una noya, la qual vá entregarme un paquet embolicat ab un mocador.

J.—¿Sabiau lo que contenia 'l paquet?

R.—Sí, pero ignorava cóm estava construida la bomba.

J.—¿Vos vá dir alguna cosa aquella noya?

R.—Sí, ella mateixa vá indicarme que llansés aquell paquet sota 'l carruatje del Czar.

Russakoff no ha volgut declarar una paraula més.

¿Y donchs Sr. Gobernador, qu' hém de fer en qüestions de Ajuntaments?

Miri que 'ls fusionistas están molt disgustats.

Jo ja sé que vosté no es amant d' alló *quitate tú para ponerme yo.*

Peró francament, n' hi ha alguns que durant en Cánovas varen ferne á l' alsada de un campanar, y que desde 'l dia 8 de febrer hi son de massa.

No parlo com á home de partit, sino com á home de moral.

Lo Sr. Fabié es lo corresponsal A del Diari. Y 'l corresponsal A del Diari, quan hi havia conservadors al poder feya cartas fusionistas. Pero desde que hi ha 'ls fusionistas, la carta conservadora.

Sols en una cosa es conseqüent lo corresponsal. Llavors y are vé cobrant sou del Consell d' Estat.

En Romero Robledo ha adelantat uns quantes mils duros per instalar á Madrid un círcul conservador liberal.

Algún dia no pagará 'l presupuesto ab los intereses acumulats.

Pero es molt fácil que aquest pagaré siga testat.

Lo cassino El Porvenir de Gracia está organizant una manifestació proteccionista.

Arriba!
Aixó es mirar pel porvenir.

Lo Papa ha publicat un avís á ff de que 'ls callichs no 's deixin sorprendre pels venedors de reliquias.

Segons sembla, fá més de vint anys que no 'n sortí cap de Roma, y no obstant, no falta qui 's aquests ossos falsos de sants s' hi fá 'l caldo gró.

Y á propósit de tráfecs d' aquesta mena.

¿Quin dia 'l Papa retira las virtuts miraculosas á l' aygua de Lourdes?

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Un tal Sr. Joan Domec Sarradell del Bruch explica un fet que varem mencionat alguns números enderrera, dihentnos qu' en vista de rivalitats de dos societats de ball, l' alcalde vá manar un pregó ordenant que serian detinguts los jóves que tisen després de las 8 del vespre. Alguns que sortiren a anar á ballar ván ser detinguts y posats á disposició del jutje municipal; los altres de la societat contraria, varen posats en llibertat desseguida, porque venian del treball no estavan enterats dels fets.

Lo rector de Pont de Vilumara cada dia de festa de carrega las sévas iras contra 'ls que en lloch de anar a sermó ván al cassino.

Una treballadora de Sant Felíu de Codines vá un deslis. Com á bona mare vá encarregar-se del seu fill á pesar de que 'l rector estava empenyat en que 'l dugués als bordets. No podentho lograr á las bonas, aná á reclamar al alcalde per feria treure del poble, y com que 'l alcalde no vá voler accedir en una semblant barbaritat, ha a veure á tots los fabricants, ab la piadosa intenció de que no dongan treball á aqueixa pobra mare. Vaya una manera d' entendre la caritat lo rector de Sant Felíu!

A Vilafranca 'l rector amenaça á tots los que teixen á veure 'l drama La Passió.

Se 'ns envia un extracte dels sermons que 'ls suits predicen á Santa Coloma de Queralt; pero per á la decencia y á la moral no 'ns atrevim á extractarlo. d' ells vá excitar á que las esposas ó 'ls marits respectivament expressin los pecats los uns dels altres, tirant notas á un busson que s' havia establert en l' altar Sagrat Cor. La confessió per segonas personas y per de cartas es lo que 'ns faltava veure.

Los mateixos jesuitas han excomunicat la Campana de Gracia.

Mil gracias per l' obsequi.

UNA CONFESSIÓ.

—¿Quin patí! ¡Oh Déu poderós!

—¿Y donchs qué tens. penitenta?

—¡Un pecat que m' atormenta!

—¿Qu' es molt gros?

—¡Molt gros! ¡molt gros!

Un any ja fa, confessor,

que 'l porto á sobre.

—¡Vilesal!

—¡Un any ja fa! ¡un any que 'm pesa!

y que duch tacat lo cor.

—Dígame ¿quin pecat es?

—¡Un pecat que 'm crucifica!

—Dígame que 'l que aquí 's fica,

penitenta, no n surt més.

—Donchs pare, jo soch minyona

que serveixo á uns menestrals;

y fentos un xich lo fa's

tinch lo que neguit me dona.

¡Tres unsets api adas!

¡tres que 'm pesan dintre 'l cor!

¡tres que m' han tacat l' honor!

¡pare! son tres mas punxadas.

—¿Aqui las portas?

—Sí pare.

—Me las dons per penitencia

y aixís neta la conciencia

tindrás.

—¡Oh! quin goig tinch ara.

Teniu paré mon pecat;

son ab or.

—Millor per mí,

—¿Hi son tctas?

—Pare sí.

—Donchs ja t' está perdonat.

JOAN VILASECA

NUNDACIONS á Sevilla.

L'aygua ha alcansat 50 peus del nivell ordinari.

—No m'és me fa por una cosa, deya un andalús, que 'l Guadalquivir disolguí tota la sal que hi ha per aquella terra.

Lo Sr. Camacho sembla que vol proposar lo plantejament de la base 5.ª de la reforma arancelaria de 1869.

Si arriba á fer aixó matarà totas las industrias nacionals ab un cop de ploma.

Y llavors Espanya entera dirá: Ca matxo!

Lo que podrí succehir si 'l ministre de Hisenda pren midas libre-cambistas, que tot lo país entenguí 'l libre-cambi á la seva manera.

Y comensí per canviar al ministre de Hisenda.

La democracia segueix fent respecte als conservadors.

«Miréu si es dolenta aquesta situació, exclaman cada dia: miréu si es dolenta, que aixís que comensa la primavera, floreix per tot arréu la democracia.»

Verdaderament, ja es una cosa ben trista aixó de veure un partit que sempre está dihent: «Jo no 'm vull moure de la legalitat: donéume llibertat y no promoure cap perturbació.»

Devia ser més alegre alló que passava en temps dels conservadors, en que fins en tots los tinters de las oficinas florían plantas carundas.

Aquest dia 'l Brusi, fentse eco de la cridoria dels conservadors, assegurava que aixó de la democracia es una verdadera epidemia.

S'equivoca: no 'u es encare.

Epidemia y epidemia mortal que no deixarà un conservador ab vida, será quan sigá declarada oficialmente.

Los libre-cambistas dihuen qu' Espanya ha de ser vinícola.

Es á dir, que ha de fer ví y res més.

Si se seguís aquest consell al peu de la lletra, jo 'ls asseguro qu' Espanya no faria ví, faria ayguas.

Cassat al vol:

—Escollí, Quimeta: qu' es proteccionista vosté?

—No senyor: soch de la Côte de María.

Los libre-cambistas se declaran protectors de las classes consumidoras.

Son tan aficionados á consumir, que fins voldrien consumir als que treballan y tot.

Opinions sobre la protecció y 'l libre-cambi:

Un fabricant:—Si caminan cap al libre-cambi, jo plego las telas y 'm poso á consumidor.

Un filántropo:—¡Las fábricas! ¡Quins edificis més grandiosos per servir de hospicis y de hospitals!

Un obrer:—Com que hauria de mudar d' ofici... si sapigués de lletra 'm feya municipal.

Un pobre:—No aném pas prou bè. Sembla que ab aixó del libre-cambi tothom demanará caritat y 'ns farán la competencia... Cá, cá: jo soch proteccionista.

Un corrido:—Tambè ho soch jo de proteccionista: protejeixo al sexo débil.

Un pajés:—¡Ay caratsus! Sempre s' empeñan cosas novas per amagarnos l' ou.

La Campana:—Si totas las classes productoras no s' avenen y no envian á las próximas Cortes una representació ben nutrida, ¡ay de Catalunya! ¡ay de Espanya!

A Fransa s' está discutint sobre si 's farán las elecciones dipatad per diputat ó si 's farán per llista.

En Gambetta es partidari de la llista; en Grevy sembla qu' es partidari de ferho de un á un.

Pero aixó sí, no s' hi enfadan, y per are ho discanteixen donant dinars als amichs.

—¿De quins es vosté? l' hi preguntavan á un assistent als dinars d' en Grevy y als dinars d' en Gambetta.

No 'u sè, vá respondre: per are estich nadant entre dos vins.

Un periódich conservador, L' integritat de la patria, que mentres ells governavan sortia de gran tamanyo, avuy s' ha enxiquit.

Avants era gran com un llenzol.

Avuy es xica com un toballó.

Hi ha qui espera véurela com un mocador de mocar.

Després com un full de paper de fumar.

Fins que 'l vent se l' endugui.

Lo Guadalquivir, qu' es un riu andalús, s' ha sortit de mare.

En Cánovas qu' es andalús també está á punt de sortirshi.

Pels rius y pels ministres, no hi ha res pitjor que anar massa plé, volerse dirigir á mar y tenir d' entornarse'n endarrera.

A la Habana s' ha inaugurat un cassino especial. Tots los sócios son negres.

Perque l' efecte fos complet ¿may dirian qué faria?

Nombraria president al general Blanco.

A Asturias s' ha celebrat una manifestació contra 'l trassat del ferro-carril pèl port de Pajares.

En aquell país ha sigut xiulat lo conde de Toreno qu' es en realitat qui més vá influir per canviar lo trassat de la línea.

Traducció literal de Pajares: PALLISSAS!

Lo sou de ministre de la Gobernació es de sis mil duros.

Pero en Romero Robledo mantenía caballs y carruatjes que n' hi costavan vintidos mill.

Sis mil per grá y vintidos mil per palla.

Gastava molt en Romero Robledo.

L' actual ministre ha suprimit la palla.

Pero no ha pogut suprimir la fama de rumbós de 'n Romero Robledo.

Ey! rumbós á las costellas dels altres.

En Romero deya:

—Vull que 'l país m' arrastrí.

Y en efecte 's feya arrastrar per 22.000 duros de cotxe, pagats pèl país.

—¡Qué arrastrao!

L' amo de una botiga del carrer de la Boqueria, en temps de quaresma, tè la costum de fer anar á tots los seus dependents á confessar.

Entre ells hi vá un xicot, que encare que molt es pigat tè poch anys y poca experiencia.

Lo confés l' hi pregunta:

—Y donchs noy qu' ests tú? Casat ó fadrí?

—Ni fadrí ni casat.

—¿Y donchs?

—Tot just soch aprenent.

Aquest dia 'l nou emperador de Russia vá estar un xich malalt y tot de seguit vá corre la véu de si 'ls nihilistas l' havian envenenat.

Desde 'l primer moment jo vaig creure que no hi havia res d' aixó.

Lo veneno es massa quiet y 'ls nihilistas son amichs del soroll.

L' escribá de un jugat se presenta á una casa á trabar un embarch, y en lloch de l' amo 'l surt á rebre un gos de Terranova que se l' hi tira al damunt y l' ompla de mossegadas.

L' amo del gos s' ho mira rihent; y l' escribá 'l porta als tribunals.

—Ja veurá, diu l' amo del gos per disculparse davant del jutje. Aquesta bestiola tè una manía molt rara ab los escribans, no 'ls pot veure!

Lo jutje 'l condemna á una multa y á una indemnissació á la víctima.

—¡Ay, ay, ay!... diu l' amo del gos. Si 'l meu Leon se'n arriba á enterar... ja no 'ls podia veure; pero lo qu' es are 'ls mata!

Tres ó quatre individuos otorgan una escriptura davant de notari, y á lo millor, mentres lo depositari de la fé pública está llegint lo borrador, á un d' aquells l' hi escapa un soroll desagradable.

Lo notari alsa 'ls ulls del paper, mira, torna á baixarlos ab rapidés y exclama maquinalment:

—«De todo lo cual doy fé.»

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—Di-e-ta-ri.
 2. ID. 2.ª—Es-car-ra-sa.
 3. MUDANSA.—Pau, Cau, Tan.
 4. TRENCA-CLOSCAS.—Santander.
 5. GEROGLIFICH.—Cassola grossa plena de tinta.
- Han enviat totas las solucions Custurera, J. M. P., Salas de Reus, Ninot de pega y Rata d' escriptori; n' han endevinadas 4 Llorito real y Pá y naps; 3 Noy de profit y Maldaneta; 2 soldat de Baluart y 1 no més Un empleat del Nort, Dibuzant y N. P. R.

XARADAS.

I.
A la tot tercera-terça
dos vaig donar un papè
mes en primera ho vege
y no tinguerem conversa.
F. GANXÓ.

II.
Primera un tot que l' Ignés
balli ja lo dugas doble
quant se sap per tot lo poble
qu' ella encara porta tres.
PAU SALA.

TRENCA-CLOSCAS.

Enrich, Ursula, Ulina, Quimet, Sibina, Ignaci,
Mariano, Odon, Timoteo, Narcis.
Formin ab las anteriors lletras lo nom de un poble catalá, de la montanya.

SISDITS Y SETDITS.

QUADRAT DE SÍLABAS.

.. ..
.. ..
.. ..
.. ..

Sustituir los punts ab sílabas que llegidas vertical y horisontalment digan: la 1.ª ratlla una fruyta; la 2.ª una ciutat y la 3.ª se veu al aigua.

MAMADITS.

GEROGLIFICH.

X X
II
P R I
N I

H A D A

RATA D' ESCRIPTORI.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'le ciutadans Pau Sala, Cau Recau, J. S. de S., Ninot de pega, Gall Inglés, Un patatero. Concurrent al Principal y Esirany de mena. Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Andalús de Palamós, Saragata, Joaquim C. C., Xocolate de 5 rats, Ll. Pujol y Vilanova, Ninot de palla, Gallinairé de Vilanova, Toni Grice, Pierantoni, Anónim y Pere Sistella.

Ciudadá Rata d' escriptori: Insertarém molta part de lo que 'ns envia.—F. Fin: Idem ters de sílabas.—Meritori y C.: Idem quadrat numéric.—C. Ferrer: la poesia mirarém d' insertarla: lo demés no fa per nosaltres.—A. Chabert: Insertarém un rombo.—Julio Jener: Idem la poesia.—Jutje de pau: Idem dos logogrifos.—Gacedombino: S' autinch hi anirà; l' epigrama es fuix.—Cau Recau: Idem conversa.—J. Escofet Pontarri: Hi anirà la sinonímia y tres gerooglífichs.—R Casas: l' ora en que varem rebre la seva invitació, era tart per poderlo complaure.—J. D. S.: Un altre vegada siga més veridich.—Ciutadans M. R. Pont de Vilumara, I. F. y C. Igualada: Gracias per las noticias.—J. B. Vilafranca: Ab los militars no s' hi emboliqui.—O. C. Trenta-passas: Quan vulga dar una noticia no s' ho esperi tant tart.—J. D. Olot: No tenim prou espay en la Campana 'ns n' ocuparém en lo próxim número de l' Esquella.

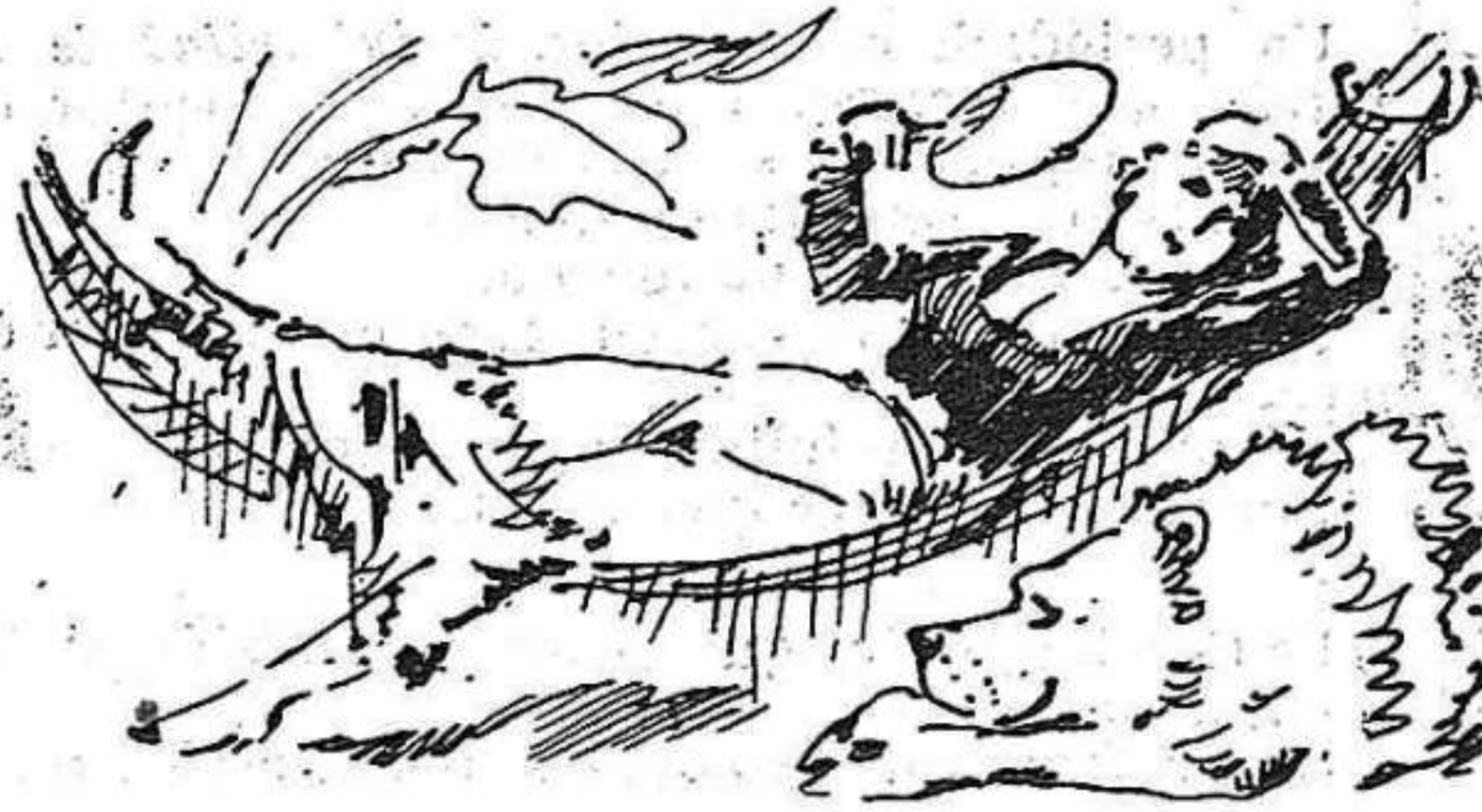
LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LO SOMNI D' UN CONTRIBUYENT.

Pensant en lo seu negoci
y lo mal que l' hi marxava,
una tarde meditava
un botiguer sol, trist, vell:
tot grunyint y cavilant
sa vista vá entorbolirse,
y per final vá adormirse
de bigotis al taulell.

¡Quin somni! La nostra Espanya
estava tota cambiada;
fresca, alegre, sonrosada,
semblava un àngel diví;
y ell encantat la mirava,
sota un cel de fullaraca,
gronxantse sobre una hamaca
com dihent:—¡Qu' estich bè així!—

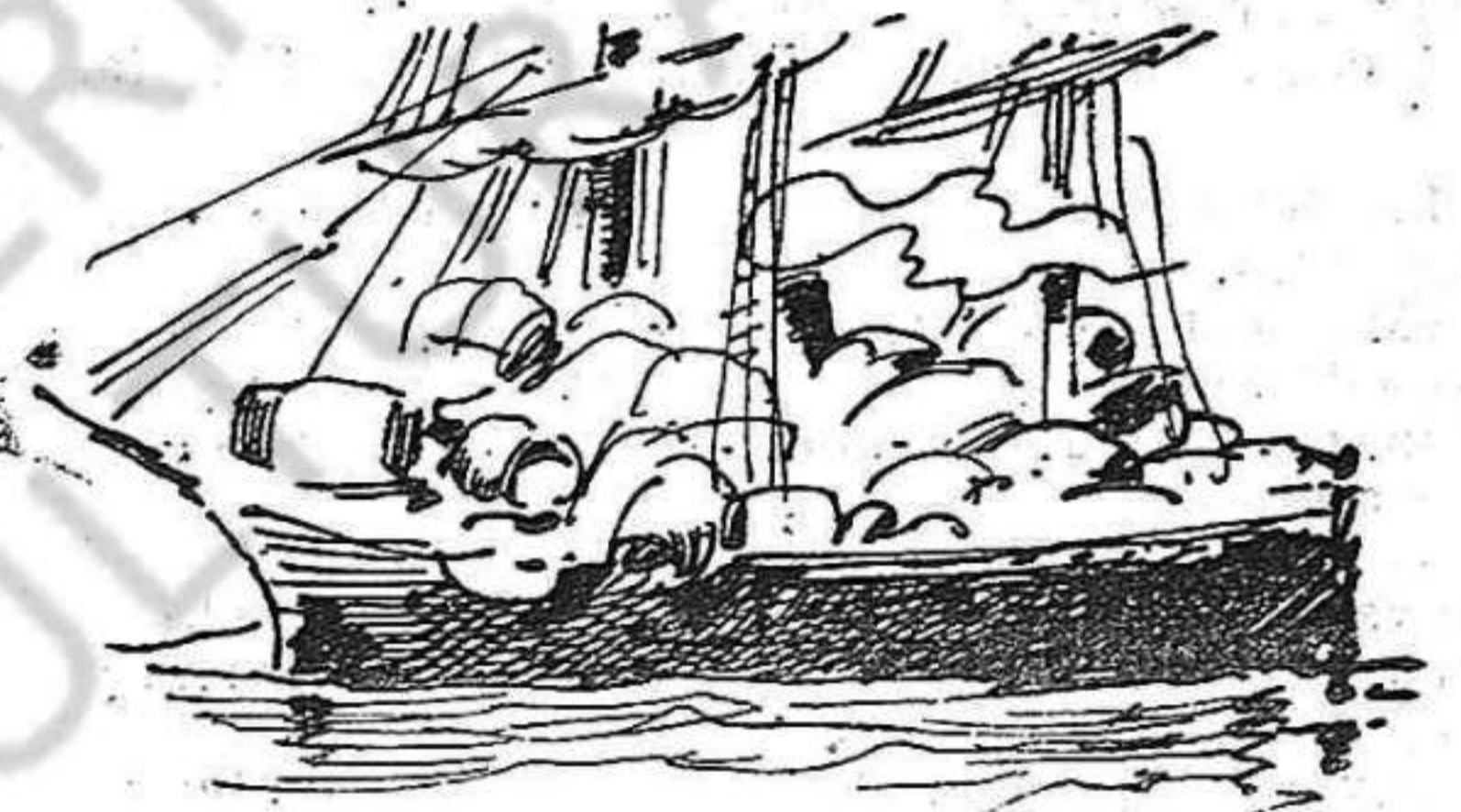
No hi havia ministeri,
ni generals, ni tabola:
la nació marxava sola
y tot l' hi sortia bè;
y conversant en Sagasta
ab tres ó quatre compares
pescava en lo Manzanares,
per no tenir res que fé.

Ab una pau octaviana
que ni un crit interrompia,
tot lo bélich s' abolia
com oneròs y sobrant;
y 'ls soldats ab trajas raras,
dant à Marte eterna treva,
tornavan à casa sèva
tot fent brincos y cantant.

Per lógica conseqüència
tot anava transformantse,
guarnintse y utilitantse
fins pe'ls usos més estranys:
dels canons se 'n feyan cotxes,
bastons de las escopetas,
de las banderas forquetas
y dels forts casas de banys.

Lo comers recobrant vida,
donava diners de sobras,
convertint en ríchs als pobres
y deixant los ríchs contents;
y protegits y amparats
per lleys paternals y sabias,
carregats fins à las gavias
surtian barcos à cents.

Aquí s' hi veyan uns arbres
farsits, agobiats de pomas,
tant grossassas com caps d' homes
que davan gust de mirar:
allí hi havia uns quants gossos
sentats sobre unas verdissas,
tots lligats ab llangonissas,
sense fer mal ni lladrar.

Las nobles arts progüessavan
activas y esplendorosas;
novas invencions hermosas
desfeyan antichs secrets;
y en mitj d' aquest paradís,
los dignes mestres d' escola,
tots grassos com una bola,
ensenyaban als noyets.

No hi havia may desgracias
ni 's veyan actes penables;
los homes eran afables
en lo fer y en lo parlar:
los hospitals y presidis
y altres llochcs d' aquesta mena
mitj cuberts de pels y arena,
estavan tots per llogar.

Transcurria la existencia
per cap mal enterbolida;
tot era salut y vida
en las ciutats y 'ls poblets:
cada home tenia, al ménos,
per ell sol set ó vuyt donas,
totas guapas, totes bonas,
y vint ó trenta fillets.

Las fábricas treballavan,
los ferro-carrils corrian,
los jardins y 'ls camps florían,
tot lo mon era felís;
y 'l botiguer veyà l' or,
que tant abundant anava,
que fins pe'ls carrers rodava
sense que ningú 'l cullís.

Sentint l' or dringant per terra,
'l infelís vá despertarse
pensant que anava à trobarse
voltat de plers celestials,
y un recaudador vá veure
que l' hi deya ab véu primeta:
—Si' es servit, la papeleta;
tercer trimestre, mil rals.

C. GUMI.